

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, tisti nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrske dežele za vsako leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam po nj, velja za celo leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 30 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za ostanke plačuje se od peterskopne petit-vrste po 12 h, če se ostanke enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12. — Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, ostanke t. j. administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je na Vegove ulice št. 2, vhod v upravnštvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Vabilo na naročbo.

Slevo p. n. občinstvo uljudno vabilo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla konec meseca naročnina, prosimo, da jo ob pravem času ponovno, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

SLOVENSKI NAROD

Velja za ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . K 22.— | Četrta leta . . . K 5-50
Pol leta . . . „ 11.— | En mesec . . . „ 1-90
Pošiljanje na dom se računa za vse leto 2 K.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . K 25.— | Četrta leta . . . K 6-50
Pol leta . . . „ 13.— | En mesec . . . „ 2-30

Naročba se lahko z vsakim dnevom s kratko se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

List se ustavlja 10. dan po poteku naročnine brez ozira vsakemu, kdor ne vpošilja iste ob pravem času.

Upravnštvo „Slovenskega Naroda“.

Justična zmeta.

Konsumna društva, s katerimi klerikali rešujejo kmetijski stan, bi že davno vsa poginila, ako bi oblastva strogo izvrševala pravice, ki jih jim daje zadrugi zakon. Po večini zamorejo se naši konzumi le s tem vzdržavati, da sistematično postopajo in delujejo proti predpisom zadrugnega zakona, osobito proti § 88 ki prepoveduje prodajanje blaga na neude. Ravno kršenje tega § omogočuje konzumom obstanek. Noben konzum bi se ne mogel delj časa vzdržati, ako bi dosledno ne kršil te prepovedi in prodajal le (malostevilnim) udom. Proti tem nezakonitostim so naša oblastva preveč prizanesljiva. Naslednji slučaj pa dokazuje, da oblastva niso samo prizanesljiva, ampak da jim naravnost manjka potrebnega razumevanja o delokrogu konzumnih društev in o predpisih zadr. zakona.

Proti konzumu v Marenbergu vložilo je c. kr. državno pravdnštvo v Mariboru obtožbo zaradi pregreška po § 88 zadr. zak. Razlogi te obtožbe se glasijo:

Leta 1898 ustanovilo se je v Marenbergu konzumno društvo, katero ima po § 2 pravil nalogo, z družnikom prodajati v gospodarstvu potrebno blago. Skarja se je društvo ravnalo po tej določbi in prodajalo blago le udom, ki so se kot taki z zadrugno knjižico izkazovali. Dokler se je tako postopalo, niso trgovci občutili konkurence. Leta 1901. pa so vsi trgovci v Marenbergu in okolici opazovali znatno nazadovanje svojih trgovin. Vzrok temu je bil, da je Marenberški konzum začel blago prodajati tudi neudom. Dne 1. junija 1901 sklenil je namreč odbor konzuma, da bo de vnaprej blago tudi nezadrugnikom prodajal. Izvršujoč ta sklep je konzum oddajal blago en gros poslovođji Klobučarju v namen, da ta isto na drobno prodaja udom in neudom. S tem pa se je konzum pregrešil ne samo zoper § 2 pravil (ki dovoljuje blago prodajati le udom) ampak tudi proti § 8 lit. c pravil, ki dovoljuje zadrugnikom le toliko prodajati, kolikor potrebujejo za se in za svojo obitelj, in po katerem tedaj ni bilo dovoljeno zadrugniku Klobučarju oddajati blago v namen, da ga on prodaja.

Člani načelstva so tedaj storili pregrešek po § 88 zadr. zak. itd.

Proti tej določbi vložil se je ugovor. Temu ugovoru je c. kr. višja deželna sodnija ugodila, obtožbo zavrnila in kazensko postopanje ustavila. Razlogi te več ko čudne odločbe se glasijo:

Zakon od 9. aprila 1873 št. 70 drž. zak. prepoveduje v § 88 razširjanje poslovanja zadrug na druge namene, kakor pospeševanje pridobitka in gospodarstva udov. C. kr. državno pravdnštvo pa vidi v dejstvu, da je kmetijsko društvo v Marenbergu (graška načsodnija pre stavila to z »Bauernvereine!«) proti določilom § 2 in 8 c pravil Arturju Klobučarju oddalo vso zalogo v namen, da prodaja tudi neudom — učinjen pregrešek po § 88 zadr. zak. in je vložilo proti udeležencem za-

družnikom obtožbo; to pa po krivici, ker ni v postopanju društvenega načelstva najti nič kaznjivega. Ne glede na to, da prodajanje blaga na neude z ozirom na spremenjena pravila po določbi § 2 (da pridelke v denar spravljajo) ne nasprotuje, bi zamoglo prekoračenje pravil le tedaj in v toliko postati kaznjivo, če bi se s tem prekoračile v § 1 zadr. zak. določene meje; sklep načelstva od 1. junija 1901 pa ni prekoračil okvira tega §, kajti prodajanje blaga tudi na neude pomnožuje odjemalce in pospešuje razpečevanje pridelkov (!!) zadrugnikov; opustitev lastne režije in izročitev trgovine na Klobučarja pa povzročuje znatne prihranke in povišanje dobička, pospešuje tedaj enakomerno pridobitev in gospodarstvo zadrugnikov.

Iz teh razlogov obtožbi ni bilo ugoditi, in je bilo postopanje proti vsem obdolžencem po § 213 k. pr. r. ustaviti.

Svojim očem nismo hoteli verjeti, ko smo čitali to odločbo. Ta višjesodna odločba je naravnost — narobe svet. Razlogi višje sodnije bi morda bili umestni pri kaki produktivni zadrugi, ki kmetijske pridelke svojih zadrugnikov razpečava. Pri taki zadrugi obstoji namreč v § 1 zadr. zak. določena omejitev prometa na ude v tem, da se smejo pridelki kupovati samo pri udih, prodajati pa komurkoli. Pri konzumih pa je ravno nasprotno. Konzumna društva smejo blago kupovati od kogarkoli, prodajati pa le zadrugnikom. Očividno je, da se je višja sodnija dala premetiti po naslovu marenberškega konzuma »kmetijsko društvo« misleč, da ima pred seboj produktivno kmetijsko zadrugo, ki prodaja kmetijske pridelke svojih udov. Taka zadruga pa marenberški konzum nikoli ni bil. Res je ta zadruga leta 1900 svoje prvotno ime »zavžito (konzumno) društvo« prekrstila v »kmetijsko društvo« in dopolnila v tem smislu tudi svoja pravila tako, »da tudi pridelke svojih

udov prodaja«. A to je bil samo »humbug« uprizorjen v namen, da se ljudstvu in oblastvom nameče peska v oči. De facto je ostala ta zadruga kar je bila, pravi konzum, ki nikdar ni trgoval s kmetijskimi pridelki svojih udov, ampak izključno s špicerijskim in manufakturnim blagom. Prodajal je sicer tudi nekatere kmetijske pridelke n. pr. koruzo, a teh ni kupoval pri zadrugnikih, ampak pri ogrskih židih. Višji sodnji je bilo to znano, ali je saj moralo biti znano, ker je bilo nebroj trgovcev zaslišanih, ki so se vsi pritoževali, da konzum svoje trgovsko (špicerijsko in manufakturno) blago prodaja neudom. Kako si naj potemtakem višjesodno odločbo tolmačimo? Nikakor drugače, kakor tako, da jo označimo kot posledico — površnosti.

Napisali smo te vrste, da se vsaj v prihodnje pri enakih slučajih ne bode zopet zgodila enaka zmešnjava pojmov in — justična zmeta.

Položaj na Ogrskem.

Afera o podkupljenju poslancev ni zbudila v javnosti tistega zanimanja, kakršno se je pričakovalo v inozemstvu. Madjarska javnost je pač korupcije vajena. Večje zanimanje je za vprašanje, kaj se zgodi sedaj.

Kdor pozna nastopanje grofa Khuena-Hedervarya kot hrvatskega bana, ga pač ne bo skušal braniti pred očitani, ki so mu jih izrekli poslanci na levici, češ, da ni daleč od korupcijske afere. Toda takega mogočnega gospoda Bog ne zapusti. Našel se je prijatelj, ki je vzel grehe te umazane zadeve nase. Tojereški guverner Szapary, ki je prišel »nepoklican« h grofu Khuenu ter izjavil, da je on dal 12.000 kron Martinu Dimesu za poslanca Pappa. Obenem je grof Szapary demisioniral. Tako velika žrtva se ne prinese zastoni, in grof Khuen bo svojemu »angelju varuhu« gotovo hvaležen.

Za pošteno mislečo javnost seveda afera s tem ni poravnana. Saj je dovolj znatno, da je grof Szapary priznal, da je daroval denar, dočim posredovalec Martin Dimes to taji ter je priobčil izjavo, da je imel s poslancem Pappom pogosto trgovske zveze kot kolporter. Tako mu je tudi sedaj ponudil dobro »kupčijo« ter mu ponudil 12.000 K nagrade. Papp je kupčijo hvaležno sprejel ter odšel Dimesu 2000 kron provizije. Kakšna je bila ta kupčija, o tem je obljubil Dimes parlamentarni komisiji osebno poročati. Političnega ozadja ta kupčija baje nima, pač pa pomeni inkompatibiliteto za poslanca Pappa.

Komu je verjeti? Na kateri strani so umazane roke? Toliko je gotovo, da se Dimesovega pojasnila ena zapletenih strank hudo boji. Zato se je skrbelo, da do tega pojasnila ne pride. Včeraj je prišlo šest elegantnih gospodov po Dimesa v stanovanje ter ga spremili na kolodvor, od koder se je neznano kam odpeljal.

Nekje tedaj smrdi, in sicer prav hudo smrdi. Dosedanja žrtev — ali zaslužena, ali nedolžna, se ne bo najbrže nikoli izvedelo, — je grof Szapary. Pri tem pa ne ostane. Parlament je nevdržljiv. Sedaj celo vladni listi odločno zahtevajo, naj se državni zbor razpusti, češ, da od skrajno podivjane opozicije ni pričakovati vspešnega dela. Vprašanje je šele, ali se državni zbor razpusti z dovoljenjem zbornice ali s pomočjo ex lex.

V včerajšnji seji, ki je trajala celih 15 ur, t. j. od 10. ure dopoldne do 1. ure popoldne je dosegel grof Khuen prvi nezaten uspeh. Obstrukijska debata o vladnem programu se je končno doglala. O polnoči je izjavil posl. Polonyi, da je obstrukcija opešala. Nato je opozicija zapustila, pevajoč Kossuthovo himno, zbornico. Zadnjo uro se je potemtakem razpravljalo brez opozicije, in to je bila Khuenova sreča.

Grof Khuen Hedervary je sedaj tam, kjer je hotel obstati. Ako se budgetni provizorij odkloni, se bo

LISTEK.

Zvon.

Jules Lemaitre.

Mala županija Laude-Fleurie je imela star zvon in starega duhovnika. Zvon je bil že tako razpokan, da je bilo njegovo zvonjenje podobno kašljanju stare ženske, da je postalo človeku slabo, če ga je poslušal in da so delali kmetje na poljih žalostne obraze, kadar je zahreščal Zdravomarijo. A duhovnik, abbé Corentin, je bil vkljub svojim petinšestdeset letom še dokaj močan. Imel je rožnat nadahnen, seveda tudi že naguban otrciji obraz, obrobjen z belimi kodri, ki so bili prav takšni, kakor preja, ki so jo predle kmetice iz Laude-Fleurie. Njegovi izpovedanci so ga oboževali zavoljo njegove usmiljenosti in dobrosrčnosti.

Ko se je bližala petdesetletnica njegovega mašništva, so mu vsled tega sklenili podariti nekaj prav pomembnega v spomin na ta slavnostni dan. Trije cerkveni ključarji so nabi-

rali po vseh hišah prispevke in ko so imeli slednjič stopet frankov nabitih, so jih prinesli duhovniku s prošnjo, naj gre v mesto kupiti nov zvon.

»Otroci moji,« je dejal abbé Corentin, »dragi moji otroci... to je vidno dobri Bog, ki je... tako rekoč... na ta način...«

Dalje ni mogel govoriti, tako je bil ganjen. Le to je še lahko zamrmral, Nunc demittas servum tuum, domine, secundum verbum tuum in pace. Drugi dan se je odpravil na pot, da bi kupil zvon. Dve milj daleč, do grada Rosy-les-Rous — je moral iti peš; od tam je vozila pošta v belo mesto Pont-l'Arch-evêque, v glavno mesto provincije.

Lepa pokrajina. Drevje s svojim šepetajočim listjem, radostne ptice, ljubke cvetke so oživljale pot na obeh straneh, solnce pa je toplo sijalo. In stari duhovnik je korakal s polno glavo bodočega zvonjenja živahno naprej in v veselju nad stvarstvom je hvalil Boga, kakor sv. François.

Že je bil blizu Rosy-les-Rous, ko je videl ob kraju ceste razpet

šotor in poleg njega glumaški voz. Ne daleč proč je ležalo staro kljuse na strani, s iztegnjenimi nogami. Pod obrabljeno kožo bi mu bil lahko preštel rebra in ostre kosti na zadnjici, njegove nosnice so bile krvave, glava nestvorna, oči bele. Starec in starka sta sedela v bizarnih capah in mnogovrstno zakrpanem rojnatem trikotu iz bombaža ob jarku in ob jokovala smrt svojega kljuseta. Nankrat je vstala iz jarka petnajstletna deklica in hitela jadikuje proti duhovniku:

»Usmiljenje, gospod župnik, usmilite se!«

Glas je bil oduren in mil ob enem in je donel k tej prošnji kakor pesem, spremljana na cičbali. Dete, čegar koža je imela barvo sveže ustrojene ga usnja, je bilo oblečeno le v nesnažno srajco in raztrgano ručeče spodnje krilo. A imelo je velike, črne, žametne oči in ustnice, kakor zrele črešnje; modre cvetlice so bile narisane na njenih rumenkastih rokah in bakren obroč je vezal njene črne kodre, da so se ulegali ob straneh obraza.

Abbé je bil začel počasneje ko-

rakati in potegnil dva sous iz svoje denarnice. A ko je videl deklidine oči, se je ustavil in jo začel izpraševati.

»Moj brat je v ječi,« mu je povedalo dekle. »Pravijo, da je ukralko. On nas je preživljal in že dva dni nismo jedli ničesar.«

Abbé je vtaknil tista dva sous v denarnico nazaj in potegnil iz nje srebrnjak.

»Saj znam umetnosti,« je nadaljevala in moja mati vedežuje. A vendar najine obrti v mestih in vaseh ne smemo več izvrševati, ker smo le preveč revni. In zdaj nam je poginil še konj. Kaj bo z nami?«

»A ne morete li delati na poljih?« je vprašal duhovnik.

Ljudje se nas bojijo in mečejo kamenje v nas. Pa se tudi nismo učili delati, ničesar drugega ne znamo nego svoje umetnosti; ko bi imeli konja in malo denarjev, da bi si kupili obleko, bi še lahko živeli od svoje obrti... A tako nam preostaja le smrt.«

Abbé je vtaknil srebrnjak v denarnico nazaj. »Ljubiš li ljubega Boga?« je poizvedoval.

»Ljubila ga bodem, če nam pomore,« je reklo dekle.

Abbé je čutil ob pasu težo možnje, v kateri je nosil stoipet frankov svojih župljanov. Nepremično je gledala beračica duhovnika iz svojih prežečih, črnih, ciganskih oči, v katerih se ni videlo skoro nič belega. Vprašal je dalje: »Ali si pobožna?«

»Pobožna?« je začudeno vprašala ciganka, zakaj ni ga umela popolnoma.

»Reci: Moj Bog, ljubim te!«

Dete ni dalo odgovora; nemo je stalo pred njim, s solzami v očeh. Abbé je bil odprl svojo sutano in izvlekel težko, z denarji napolnjeno možnjo. Kakor opica, jo je zagrabila ciganka in vzkliknila:

»Gospod župnik, jaz ljubim Vas!« In zbežalo je k starima dvema, ki sta še vedno nepremično plakala nad mrtvim kljusetom...

Abbé je šel dalje proti Rosy-les-Rous, premišljuje o veliki bedi, v katero je Bog po svoji nedvoumni modrosti pahnol toliko svojih bitij; in prosil ga je, naj vendar razsvetli to malo ciganko, ki nima nobene vere,

zbornica vkljub ex lexu razpustila; ako se bo dovolil budgetni provizorij, se razpusti zbornica zakonitim potom.

Bismarck vzrok rusko-poljskega nesporazumljenja.

Ruski publicist L. S. Sloninski je priobčil v reviji »Vjestnik Jevropy« zanimivo študijo o razmerju kneza Bismarcka k Rusiji, v kateri se zlasti kaže pogubonosni vpliv tega premetenega državnika na rusko vladno zadevi rusko-poljskega vprašanja. Spomladi leta 1862, ko je Bismarck odšel iz Petrograda, je že vznemirjalo poljsko vprašanje Evropo, v prvi vrsti pa diplomate. Ruska politika v tem vprašanju je bila po Bismarckovem mnenju odločilne važnosti za bodočnost Pruske. Bistvene koncesije Poljakom s strani carske vlade bi povzročile zblizanje Francije z Rusijo; ta Poljakom prijazna rusko-francoska zveza bi pa spravila Prusijo v najtežavnejši položaj. Bismarck se je torej v pruskem interesu čutil poklicanega, začeti proti množični simpatijami do Poljakov pri ruski vladi prikrit boj. Iz raznih izjav državnega kancelarja kneza Gorčakova in carja Aleksandra II. samega je namreč sklepal, da je bila ruska vlada pripravljena potem kompromisa se sprijazniti s Poljaki. Car sam je to priznal ter povdarjal, da se bo to zgodilo že z ozirom na to, ker bi bila Poljska sicer za Rusijo vir vednih nemirov. Med tem časom je buknila splošna poljska ustaja, ki se je raztezala celo na prusko ozemlje. Pruska je z ozirom na to takoj poslala posebnega poslanika v Peterburg z naročilom, da bi pridobil rusko vladno za prusko-rusko vojno konvencijo, ki bi bila naperjena proti Poljakom. Do tega časa Rusija še ni imela določenega načrta, kako bi naj postopala proti poljskemu gibanju. Šele s ponudbo kneza Bismarcka se je ruska vlada odločila s silo orožja udušiti poljski revolucionarni pokret. Da se je ta konvencija od ruske vlade sprejela in podpisala, je bilo ne za Rusijo, pač pa za Pruse največjega pomena. Zanimivo je, da je takrat Avstrija, ko je izvedela o tej konvenciji, pri ruski vladi takoj protestirala ter zahtevala, da se dovoli Poljakom popolna amnestija, narodna reprezentacija in administracija in poljski upravni, sodni in učni jezik v vseh strokah. Položaj se je poostрил tako, da se je zdela vojna med Avstrijo in Rusijo neizogibna. Car Aleksander II. se je z ozirom na to eventualnost obrnil do pruskega kralja Viljema, da bi obe sili postopali proti Avstriji. Toda Bismarck, ki si iz vojne zoper Avstrijo tudi za slučaj, da bi zmazala Rusija, ni obetal za Prusijo nič posebnih koristi, je pregovoril kralja Viljema, da je carjevo ponudbo odklonil. S tem je bila pre-

prečena tudi avstrijsko-ruska vojna. Bismarck se je torej kazal prijatelja Rusiji samo dotlej, dokler je ista služila pruskim interesom; ko pa je dosegel, da se rusko-poljski spor ni poravnal, kar bi bilo seveda zelo na potu pruskim koristim, je takoj obrnil Rusiji hrbet in jo pustil osamljeno. — Kakor se torej vidi, je bil Bismarck tisti, ki je preprečil sporazumljenje Rusov s Poljaki. To pa je bilo usodepolno ne samo za ta dva naroda, ampak za vse Slovane.

Politične vesti.

— Izdajstvo v mladožeškem klubu. Kakor znano, je mladožeški klub svoječasno postavil posebno komisijo, ki naj poišče člana, ki je izdajal zaupne sklepe kluba nasprotnim listom. Sedaj poroča glasilo kluba, da je tak izdajalec posl. Holansky ter poziva Mladožehe, naj ga izbacnejo iz svoje srede, a njegove volilce se poziva, naj mu na shodih izrekaajo nezaupanje ter ga na ta način prisilijo, da odloži svoj mandat.

— Sladkorno vprašanje. Ogrski finančni minister dr. Lukacs je prišel včeraj v Lj. k cesarju v zadevi sladkornega vprašanja. Nekateri poljski listi poročajo, da namerava dunajska vlada še v mesecu avgustu sklicati državni zbor, ker hoče dr. Körber odgovornost o sladkornem vprašanju zvaliti na parlament ter se brani zakon o sladkornem kontingentiranju odpraviti s § 14.

— Korupcija v ogrski zbornici. Pravosodni minister dr. Ploz je izjavil, da bo naročil državnemu pravdnistvu, naj začne preiskavo zoper Martina Dimesa in zoper druge neznane storilce zaradi podkupljenja poslancev in zaradi obrekovanja vlade. Ali se bo začela tudi proti grofu Szaparyju preiskava, ki se je sam priznal za neposrednega storilca?

— Dva utrjena avstrijska poslanika. Avstro-ogrski poslanik v Londonu, grof Fr. Deym se hoče iz zdravstvenih ozirov odpovedati svojemu mestu. Nasledoval ga bo baje sekijski šef v zunanjem ministertvu grof H. Lützow. Tudi avstro-ogrski poslanik v Madridu grof Dubsky, je utrjen ter je prišel na Dunaj. Nazaj na Špansko se ne vrne več, temuč gre v pokoj.

— Bilek II! V okolici Stanislava v Galiciji se je vršila vkljub neznosni vročini vojaška vaja s 24 polkom in domobranci. Zbolelo je mnogo vojakov. Trije so baje že umrli. Celotno izmed vojaške godbe je zbolelo šest najst mož.

— Bolgarski knez Ferdinand in princesinja Klementina Koburška sta včeraj odpotovala iz Monakovega. Knez pa se ne vrne v Bolgarijo, temuč gre na svoja posestva na Ogrsko.

— Pred volitvijo novega papeža. Kardinalni komornik je dal

porezati vse brzojavne žice med Vatikanom in mestom. Dosedaj še niso mogli najti takozvanega »rubičevega prstana« papeža Leva XIII. ter je dal kardinal Oreglia napraviti nov prstan, ki se rabi že po izvolitvi novega papeža.

Dopisi.

Iz Litije. Še malo dni, in naš trg odel si bode praznično obleko. Prišli bodo v našo sredino sobojniki iz širne Slovenije, prišel bode cvet narodnega ženstva mej nas, prišel bo oni narod iz raznih pokrajin, ki se navdušuje nevtrajeno s celim srecem za vzvišene narodne ideje, obvarovati in braniti našo dečo pred potujčevanjem. In vse te na braniku stoječe, vse ljube drage nam goste vsprejeti hočemo z odprtimi rokami, pritiskati na naša z istimi čustvi navdana srca, pozdraviti z bratskim pozdravom — dobro nam došli! —

Vsaj pozna širni slovenski svet narodno Litijo, pozna vneto naših tržanov, osobito našega vrlega ženstva, ki je z izredno požrtvovalnostjo, trudom in nevtrajeno dosedaj stalo vedno prvo v vrsti v boju — za sveto, pravično narodno stvar. Toli prijazna lega našega trga ob šumeči, bistro-zeleni Savi, sredi košatega gorovja, najugodnejša železniška zveza na vse strani — tekem dneva ustavi se tu najst osebni vlakovi — na narodno stvar vedno navdušeno prebivalstvo, vrh tega pa bivališče naše dike, zaslužnega starostne in odbornika zlate naše družbe, prebлагorednega gospoda notarja Luke Sveteca in v bližini bivališče istotako za družbo vnetega in zaslužnega odbornika, prečastitega gospoda dekana Antona Žlogarja — vse to privabilo bode brez dvoma dne 6. avgusta razum odposlancev raznih podružnic, tudi obilo prijateljev in čestilcev imenovanih ter družih gostov od blizu in daleč v našo sredo — in vse, vse hočemo sprejeti navdušeno, pozdraviti kot brat brata; skušali pak bomo tudi po mogočnosti skrbeti za to, da bode vsako, ki pride mej nas, prebil mej nami kar najprijetnejše urice. V tej nadi kličemo: — Na veselo svidenje dne 6. avgusta pri skupščini v narodni, zavedni Litiji!

Dnevne vesti.

V Ljubljani. 31. julija.

— Zopet vipavska justica.

Na Slapu je napredno bralno društvo »Lipa«. Letos predpustom je priredilo plesno veselico ter v ta namen naročilo godce iz Ajdovščine. Manjšina slapskih posestnikov je strupeno klerikalna. Posebno grda razgrajča in suroveža sta neki Nusdorfer in neki Podboršek. Oba sta znana klerikalna hujskača na Slapu, in kot taka ju tudi Jurij Polenšek prav dobro pozna. Oba sta že tudi predkaznovana. Ta dva človeka sta se pred veselico javno bahala, da napravita »intrige«, in da bodeta, če ne bo šlo

drugače, tudi malo »ponožljaja«. Vse to je v dotičnem kazenskem aktu dokazano. Na dan veselice prišli so godci iz Ajdovščine ter bili takoj v vasi dvakrat napadeni. Cela tolpa klerikalnih babnic in fantalinov jih je naskočila ter obsula s kamenjem. Godci so bili pri tem telesno poškodovani in tudi instrumenti so bili poškodovani. Imeli so ti reveži škodo skupaj okrog 100 kron in tepeni so bili tudi. Dobro! Samo Nusdorferju se je pred sodiščem dokazalo, da se je napada udeležil in da je na godce kamenje metel. Seve v tolpi z drugimi napadalci. Stvar je preklicano podobna hudodelstvu javnega nasilstva, ali Jurij Polenšek je predkaznovanega klerikalnega hujskača obsodil zgolj po § 431. kaz. zak. in sicer na tri dni zapora. Drugi in že tudi predkaznovani razgrajč Podboršek je pa tole napravil. Ko je »Lipa« s svojimi tepnimi godci pričela svojo veselico, vsilil se je v dvorano, ne da bi plačal vstopnino. V dvorani je prišel takoj razsajati, in ker je bila dvorana nekaj okrašena, prišel je s stene dekoracije trgati. To vpricho zbranih naprednjakov. Le treznosti teh vrlih možakov se je zahvaliti, da ni nastal krvav pretep in da se ni pripetila kaka večja nesreča. Jurij Polenšek obsodil je Podborška radi tega nesramnega naskoka na 24 ur zapora, reci štiriindvajset ur zapora. Dobro! Najlepše pride pa sedaj! Bralno društvo »Lipa« ima na hiši, v kateri se nahaja, tablo s primernim napisom. Pri tisti veselici je neki hudobnež to tablo snel in drugo jutro se je dobila nekje v vasi, pa popolno razbita. Društvo je imelo vsled tega škode 60 K. Pri razpravi se je Nusdorferju dokazalo, da je v tisti noči omenjeno tablo po vasi okrog vlačil, in da jo je tudi v svojo hišo privlekel. Zagovarjal pa se je, da je tablo, ko se je v noči proti domu vračal, slučajno na cesti našel; ko jo je domu privlekel ni bila ženastem zadovoljna, nakar jo je zopet nazaj nesel ter jo ravno tja položil, kjer jo je bil poprej najdel. Polenšek je dal vero temu prenajavnemu zagovoru ter je Nusdorferja oprostil, češ, da je lahko tudi kdo drugi tablo razbil. Probatum est! Odveč pa bi bila vsaka daljša beseda! Vsaj na tem mestu!

— Tržaška »Edinost«.

je skrpucala na zadnje naše novice gostobeseden odgovor, ki je tako čenčav, kakor so vse »Edinostine« polemike. »Edinost« mora svoje čitatelej se smatrati za velike reve na duhu, ker se jim upa podajati tak močnik. Povspela se je celo tako daleč, da trdi, »Slov. Narod« gre na roko nasprotnikom Rimanjcev in škoduje narodni stvari. Ali ste čuli, ljudje božji? Take bedastoče so natisnjene v »Edinosti« črno na belem. Pribili smo grdo hinavstvo, ki je uganja »Edinost« glede Rimanjcev,

pribili, ker smo bili izživani, sedaj pa pravi »Edinost«, da gremo na roko — nasprotnikom Rimanjcev. Res, velikansko, čudovito! Zdi se nam, da mora v Trstu vladati preklicano huda vročina. Tolika pa menda vendar ni, da bi občinstvo ne moglo spoznati, kako se škoduje Rimanjcem, če se pokaže, da je »Edinostino« pisarjenje sama — hlimba.

— Častniki proti županu Hribarju.

Dne 24. julija smo v dnevni vesti »častniki proti županu Hribarju« v končnem stavku omenjali pripetljaj, ki z vestjo samo ni bil v nikaki neposredni zvezi. Kakor se je nam od zanesljive strani zagotovilo, omenjena dama s tem, da je nosila plavice, ni hotela kazati nikake, najmanj pa kake politične tendence. Nosila je plavice zgolj radi slučaja, da te cvetlice ravno v tistem času cveto. Ko to v vednost sprejmemo, obžalujemo, da se je naša vest tolmačila tako, kakor da bi bili hoteli dotično damo osobno žaliti. Kaj takega nismo nikdar nameravali, ravno tako tudi nismo imeli namena, dotičnemu gospodu generalu kaj žallega očitati.

— Shod v Kamniku.

V nedeljo, dne 2. avgusta, priredi politično in gospodarsko društvo »Zora« v Kamniku javen shod na produ. Shod se začne ob 4. uri popoldne. Vzpored: a) pozdrav predsednika, b) razgovor zaradi zboljšanja gmočnih razmer davkoplačevalcev kamniškega okraja, c) raznoterosti. Na shod se vabijo vsi davkoplačevalci kamniškega okraja.

— Idila iz farovža.

Pred okrožnim sodiščem v Mariboru se je v sredo dognal kazenski slučaj, ki je krasna ilustracija, kako in s kakimi sredstvi skušajo duhovniki učiteljem zagreniti življenje in jih spraviti vsaj v sitnost, ko jim že drugače ničesar ne morejo. Pri sv. Bolfanku na Kogu (pri Središču v ormoškem okraju) kraljuje kot župnik neki Ivan Zadravec, mož, ki je s svojimi farani v vednem prepiru in posebno sovraži ondotnega nadučitelja. V župnišču služi kot kuharica njegova netjakinja, Elizabeta Zadravec, ki je menda največ kriva vseh prepiror v fari. Dne 4. marca je pisal nadučitelju pismo, v katerem je dolžil nadučiteljevo dekle, da je ukradla župnikov ključ do vodnjaka. Stvar je prišla pred sodišče in tam se je izkazalo, da je župnik svoji kuharici sam ukazal, naj položi ključ v travo poleg vodnjaka, da bi ga nadučiteljevo dekle pobrala in bi jo župnik mogel dolžiti tatvine ter prouzročiti nadučitelju sitnosti. Župnik, o katerem je župan izpovedal, da se vedno prepira s farani in je bil radi tega že dostikrat obsojen je bil tudi to pot spoznan krivim in obsojen na 300 K, katero razsodbo je v sredo potrdila tudi druga instanca. Župnikova kuharica in netjakinja, ki je bila v tej zadevi zaslšana kot priča,

da, ki morda še celo ni prejela svetega krsta. A hipoma se je zavedel, da mu pravzaprav sploh ni več treba hoditi v Pont-l'Archevêque, — ker vendar nima več denarjev za zvon. In obrnil se je.

Sedaj ni mogel umeti, kako je bil mogel dati neznani ciganki, glumačici, tako ogromno svoto, — ki niti ni bila njegova. Misleč, da jo bode še našel, je stopal urneje. Toda ob cesti je ležalo le crnkjeno kljuse in ipreženi voz. Duhovnik je premišljeval, kaj je storil. Gotovo da je hudo grešil, zlorabil je bil zaupanje svojih ovac, poneveril zaupano svoto, — da, kradel je takorekoč. In s strahom je videl v duhu posledice svojega prestopka... Kako naj ga zakrije? Kako naj ga popravi? Kje najde drugih petsto frankov? Kaj naj medtem reče župljanom, ki ga bodo izpraševali! Kako naj opraviči svoje ravnanje?

Nebo se je pokrilo z oblaki. S kričečo zeleno barvo se je risalo drevje na svinčenosivem obzorju. Velike kaplje so padale na zemljo. Splošna žalost narave se je polastila tudi abbéja.

Ne da bi ga kedo zapazil, je prišel v župnišče nazaj.

»Ste že tukaj, gospod župnik?« je vprašala njegova kuharica, stara Šolastika. Ali se torej niste peljali v Ponta l'Archevêque?

Abbé je dal laž v odgovor. »Zamudil sem pošto v Rosy les-Roses... Pa pojdem drugokrat... A to ti povem, ne pravi nikomur, da sem že zopet tukaj.«

Drugi dan ni maševal. Zaklenil se je v sobo in se niti ni upal na vrt. A potem so poslali ponj, da bi nesel poslednje olje k nekemu bolniku v vas Clos-Moussu.

»Gospod župnik še niso prišli nazaj,« je rekla kuharica.

»Šolastika se moti; sem že tukaj,« ji je župnik pretrgal besedo.

Ko se je vračal iz Clos-Moussu, ga je srečal eden izmed najpobožnejših v njegovih čredi.

»O, gospod župnik! Kako pa je bilo na potovanju?«

Župnik se je zlagal v drugič: »Izvrstno, prijatelj, prekrasno!«

»In zvon?«

Hitro si je abbé izmislil novo laž. Ta je imeniten, ljubi moj, imeniten! Kakor iz čistega srebra! In

kako lep glas! Če se ga malo dotakneš, zveni tako dolgo, da kar neče nehati.«

»In kedaj ga bomo že videli?«

»Kmalu, dragi sinko, kmalu. Najprej mu morajo vrezati v bron njegovo lastno ime, potem imena njegovih kumov in kumic, pa še nekaj izrekov svetega pisma... In, moj Bog!... Temu je treba časa...«

»Šolastika«, je rekel župnik, »ali bi se dobilo petsto frankov za moj naslonjač, za uro in za stensko omaro?«

»Še trideset ne, gospod župnik. Zakaj pri vsem spoštovanju do Vas; vaše pohištvo, vse skupaj, ni vredno štiri sous.«

»Šolastika«, je zopet pričel duhovnik »jaz ne bom več jedel mesa; ne diši mi več.«

»Gospod župnik«, je odgovorila stara kuharica, »to je čudna stvar. Nekaj Vam je, čisto gotovo... Tako le od tedaj, ko ste šli v Pont-l'Archevêque. Kaj pa se Vam je zgodilo?«

Tako dolgo je silila vanj s svojimi vprašanji, da ji je končno povedal vse. »Ali! je dejala, temu se

ne čudim. Vaše dobro srce Vas spravi še na boben. A le ne skrbite gospod župnik. To vzamem nase, da bom stvar tako dolgo pojasnjevala, da pripravite drugih petsto frankov...«

In tako je izmišljala Šolastika pravljice, ki jih je natvezla vsakemu obiskovalcu: »Pri zavijanju so poškodovani novi zvon in treba ga je bilo zopet pretopiti. Potem pa ga je poslal gospod župnik v Rim, da ga sveti oče blagoslovi, in to je seveda dolga pot.«

Abbé ji je pustil govoriti, a dan za dnevom se je čutil nesrečnejšega. Kajti čutil ni le odgovornosti za svoje lastne laži, ampak tudi za laži svoje kuharice in to je s poneverjenjem denarja vred s časom seveda strašna množica grehov. Ta teža je vpogibala njegov hrbet in polagoma je nadomeščala na njegovih licih rdečico njegove čiste in čile starosti bolestan bledost...

Že davno je bil minil dan, ko bi se bil moral vršiti župnikov jubilej in krst zvona. Prebivalci Laude-Fleurie so se dovolj čudili nad vednim odlaganjem. Razne vesti so se širile; podkovar Farizoul je pripove-

doval, da so videli abbéja Corentina pri Rosy-les-Roseso družbi slaboglasne ženske, in dostavil: »Pravim vam, da je denar zapravil z berzi.«

Nastala je cela stranka proti častitljivemu duhovniku. Če je šel po cesti je ostalo mnogo klobukov na glavah, in mnogo sovražnega godrnjanja je prišlo do njegovih ušes. Umel je vso velikost svojega greha. Čutil je vsled tega najmučnejšo potrtost, a vendar se ni mogel prav kesati. Kajti zavedal se je, da je dal to miloščino, miloščino od tujega denarja, kakor proti svoji lastni volji, in ne da bi mogel svobodno premisliti in se odločiti. Potem si je tudi rekel, da je to neumno usmiljenje postalo za nevedno dušo cigankino morebiti najlepše razodetje božje in začetek notranjega razsvetljenja. In vedno vnovič so vstajale pred njim oči male glumačice, tako črne, tako mile, in tako polne solz...

A zavest njegove krivde mu je postajala vedno neznosnejša. Pregrešek se mu je dozdeval vedno večji. Vsled tega je sklenil nekega dne, prebivši več ur na kolenih v molitvi, rešiti se svojega greha s

je pod prisego krivo pričala in je bila zaradi tega obsojena na tri mesece v ječo.

Družba slovenskih igralcev priredi v nedeljo, dne 2. avgusta, na Vrhniki v žitlinskih prostorih dramatično predstavo. Uprigore se tri enodejanske. Začetek ob osmih zvečer. Vrhnika se je vedno zanimala za gledališke predstave, torej je upati, da se tudi te predstave mnogobrojno udeležijo.

Deseta podružnica slov. planinskega društva — letos ustanovljena jeseniška — je praznovala v nedeljo sijajno desetletnico obstanka slov. planinskega društva. Bil je to radosten dan ne le za Jesenice, ampak za vse slovenske planince, vsaj je podružnica pokazala, da je čilo dete čile matere, zmoglo vršiti svojo važno nalogo. Ob 2 popoldne se je začel pohiti Ferjanov vrt z občinstvom, katerega je privrelo mnogo od blizu in daleč. Udeležilo se je veselice šest narodnosti, kar je gotovo zanimivo. Bilo je zlasti mnogo Čehov in Hrvatov, ki Bleda so prišli Rusi, ki so tam na počitnicah, dalje Italijani in več poštenih Nemcev, ki so se lahko prepirali, da se da s Slovenci ob vsaki priliki dobro izhajati, če se jih ne izživa. Veselica se je vršila v najlepšem redu. Nekateri naduti Germančki so sicer obetali, da bodo na drugi strani Save ta dan razobesili frankfurterico, toda zbal so se, da svoje občutljive kože in to raje pustijo, kar je bilo samo pametno od njih, kajti frankfurterica na Jesenicah ne dobi nikdar domovinske pravice. Pevske in tamburaške točke sta ostribovala zbora katoliškega deštvskega društva s hvalevredno točnostjo in žela občno priznanje. Po celotnem prostoru se je razvila živahna zabava, največje veselje je seveda mladala po planinskih kočah na Guli, Kredarici in na Aljaževem stolpu, kjer se je kar tlo turistov krog in krog se je razlegalo veselo petje in priskanje, ki je priklopilo do vrhunca pri nastopu planincev s harmoniko na čelu. Nekaj nad vse originalnega je bil planinski muzej z nadpisom: »Planinski smrznutek«, katerega je čuval velškanski »linterne« z Merce. Videti si v njem Triglav (tri zeljnatne glave) Črno prst (kup črne prsti), Krmo (kup sena), Kot (kot v muzeju), Vrata (izhod iz muzeja) i. t. d. Zvečer pa je bila krasna razsvetljava, prižigali so se umetni ognji in spuščale rakete. Pozno v noč je še igralo živahno vrvenje, še le po polnoči so se razšli udeležniki; med njimi je bil tudi zaslužni planinec g. Kadilnik, čegar ime bo de nosila koča na Golici. Da se je veselica res izborno obnesla, kaže najbolj gmotni vseh. Črez 1100 K je čistega dobička, kar je za veselico na deželi res veliko. Da se je dosegel tak vseh se je zahvaliti veseliškemu odboru, ki je imel mnogo dela in truda s pripravami na reziho, jeseniškim in savskim gosposodičarjem, ki so mu pomagale z veliko požrtvovalnostjo in v krasnih narodnih nošah stregle v kočah, prodajale srečke, razglednice i. dr. Katoliškemu delavskemu društvu za prijazno sodelovanje vsem rodoljubom in rodoljubkinjam, ki so dali krasne dobrote in darila, ali na kak drug način pripomogli k vspehu veselice.

tem, da ga svojim župljanom odkrito srčno izpove...

Drugo nedeljo je stopil po molitvi na prižnico in pričel, bledejši in razburjenjši, nego mučeniki v areni:

»Dragi bratje, dragi moji prijatelji, dragi moji otroci, nekaj vam moram priznati...«

Tedaj se je v zvoniku naenkrat oglasilo jasno, glasno, srebrno dojenje in napolnilo pojč starodavni božji hram... Vsi verniki so se začeli ozirati in začudeno se je slišalo po klopeh šepetanje:

»Novi zvon! Novi zvon!«

Je-li bil čudež? Ali je Bog ukazal svojim angeljem, naj prinesó zvon, da bi rešil čast svojega usmiljenega služabnika?

Ali je Šolastika obvestila o obupu svojega gospoda Amerikanci Suzie Bettino Percival, ki so stanovale v krasnem gradu tri milje daleč od Lande-Fleurie in ste se združili ti dve plemeniti dobrotnici, da bi postavili abbé-ju Corentin-u prijetno znenadenje?

Po mojem prepričanju bi bila razlaga še čudopolnejša, nego prva. Gotovo je to, da župljani iz Lande-Fleurie niso zvedeli nikdar, kaj da jim je tedaj hotel priznati abbé Corentin.

selice. Pokazalo se je ta dan, kaj se doseže, kjer vlada pravo narodno navdušenje.

Sokol in Idriji priredi v nedeljo, dne 2. avgusta t. l. na posestvu br. Ivana Grudna na Jeličnem vrhu veselico in javno telovadbo. Iz Idrije je odhod z godbo ob pol 4. uri popoldne. Ob pol 5. uri se prične na travniku telovadba, ki bo obsegala vaje s kopji boljših telovadcev, skupne proste vaje ter vaje na različnem orodju. Pri tej telovadbi nastopijo prvokrat tudi obrtniški vajenci. Za ples, pri kojem svira idrijska društvena godba, bo napravljen prostoran plesni pod. Zvečer bo vrt električno razsvetljen. K obilni udeležbi vabi odbor.

Prostovoljno gasilno društvo v Postojni priredi v nedeljo dne 2. avgusta 1903 na vrtu hotela »Pri kroni« vrtno veselico. Spored: I. Godba. II. Tombola. III. Domača zabava. Začetek točno ob 4. uri popoldne. Godbene točke izjava postojnska godba. Cena tablicam 30 h. Ker je čisti dobiček namenjen orodjarski blaginji, se preplačila hvaležno sprejemajo. V slučaju slabega vremena se veselica vrši dne 9. avgusta t. l. ob istem času in na istem kraju.

Št. Vidski tamburaški zbor „Bralnega društva“ priredi pod osebnim vodstvom g. Mil. pl. Farkaša, tajnika hrv. glasbenega konservatorija v Zagrebu in ustanoviteljja tamburanja, v nedeljo, dne 2. avgusta 1903 v Vipavi, v dvorani oziroma na dvorišču g. Petrovičiča (prej Uršič) koncert. Začetek točno ob 7. zvečer. Vstopnina: sedeži I. vrste 1 krono, II. vrste 70 vin., stojišča 40 vin. Čisti dohodek je namenjen za nabavo godal. Preplačila se hvaležno sprejmo.

Najden okostnjak. V občini Vrhe pri Slov. Gradcu so našli v neki dolinici okostje moškega. Kostjo so ležale raztresene okoli ter so jih bile že lisice močno oglodale. Okostnjak je najbrže nekega cerkovnika, ki je bolehen izginil o Binkošti. Padel je najbrže preko par metrov visoko strmino v kotanju, kjer je onemogel obležal in umrl.

Na Nanosu je našel 23. t. m. dr. Viktor Cominotti iz Trsta, se daj na letovišču v Razdrtem zlatu uro in zlato verižico s priveski.

Iz Boštanj se nam piše: Dne 26. julija t. l. popoldne je občina mnogozasluznemu nadučitelju gosp. Alojziju Radiču kot izvrstnemu učitelju ter izbornemu vinorejcu itd. častno občanstvo. Dne 28. julija pa smo ga izvolili občinskim odbornikom občine Boštanj.

Požigalec v Slov. Gradcu. Orožniki so odvedli k celjskemu okrožnemu sodišču nekega Jožefa Robnika, ki je na sumu, da je povzročil znani velškanski požar v Slovenjem Gradcu. Na kolidoru se je zbralo na stotine radovednežev.

Skozi dimnik ušel. Prostack 17. pešpolka Ignacij Potočnik je bil pred kratkim dezertiral, p. so ga orožniki v Postojni prijeli in prignali nazaj v šentpetersko vojašnico, kjer so ga vtaknili v vojaški zapor. Danes ponoči je Potočnik zopet ušel. Odstranil je najpopred mrežo pri odprtini na vratih svojega zapora, na kar je segel z roko ven in odtrgal ključavnico in tako odprl vrata. Na hodniku pred zaporom je zlezal skozi dimnikarska vratica v dimnik in je po tem splezal navzgor do drugih vratic, skozi katere je prišel v podstrešje in v skladišče. Tukaj je zvezal več jermenov skupaj in se spuстил pri oknu na župniški vrt, odkoder je po popihal, ne da bi ga bil kdo videl. V vojašnici so šele danes zjutraj opazili, da je pobegnil.

Cigan v Ljubljani. Pred tremi dnevi naselili so se bili na Lovici cigani. Mestni policijski stražniki so jih zasledovali, pa cigani so jim ušli. Včeraj so prišli cigani zopet nazaj in stražniki so jih zopet lovili po barju in končno tudi ujeli. Eden cigan je pred stražnikom skočil v Ljubljano in jo preplaval ali delavci, ki so na drugi strani Ljubljane delali, so ga prijeli in pridržali, dokler ni prišel stražnik s čolnom čez Ljubljano. Ta cigan je imel pri sebi kar 80 kron denarja in je mogoče, da ga je kje ukradel.

Nezgoda. Rudolf Benedičič, 12 let star, pastir v službi pri posestniku Josip Benediku pri Sv. Joštu, je včeraj pri rezanju slame dobil levo roko v slamoreznico, katere ga je prijala in obrezala. Ponosrečena so pripeljali v bolnico.

Na hlevu okradena. Mariji Kovačevi, delavki pri Uršuli Breskvarjevi v Trnovskih ulicah št. 4, je danes ponoči ukradel neznan tat s hleva, kjer je na senu spala, krilo in denarnico, v kateri je imela nekaj denarja.

Izgubljen. Tapetniški vajenec Ivan Dijak, stanujoč v Salendrovih ulicah št. 3, je izgubil na

poti po Selenburgovih ulicah in po Kongresnem trgu do Gradišča kos suknene, umetno vezanega blaga.

Denar pobral je pri odjemalcih mesarja Alojzija Kuneja na Tržaški cesti št. 21 njegov pomočnik Anton Rebernik in pobegnil.

Ljubljanska društvena godba igra v soboto, dne 1. avgusta na vrtu gostilne »pri novem svetlu«. Vstopnina 40 vin. za osebo.

Prodaja „Slovenskega Naroda“ v Trstu. Prodajo na šega lista v Trstu prevzeli so poleg g. M. Lavrenčiča. Piazza Caserma št. 1 še: Gg. M. Bavk, trafika, Piazza Barriera vecchia, vogal ulice Bosco št. 1, — M. Majcen, trafika, ulica Miramare št. 1 — in Štefan Stanič, trafika, ulica Molin piccolo št. 8.

Najnovejše novice. Velika eksplozija se je primerila v zalogi petroleja v Tewkesbury v Ameriki. 25 oseb je mrtvih, nad 50 pa ranjenih. Hše v okoliših ene milje so razdane. — Profesor Lorenz je zopet odpotoval z Dunaja v Ameriko, kjer bo operiral sina nekega milijonarja, za kar dobi 190 000 kron. — Razmere v nemških norišnicah. Znani Monolescu, ki je kot grof kradel po raznih hotelih, je pred dunajskim sodiščem izpovedal, da so ga imeli zaprtega v raznih nemških norišnicah, kjer so ga pretepali s palicami, tako da je rajši v Avstriji čela leta v ječi, kakor bi ostal v norišnicah na Nemškem. — O usodni vojaški vaji pri Bileku je izšlo sedaj uradno poročilo vojnega ministrstva, ki priznava, da je vsled solaharice umrlo res 15 vojakov ter da se vrši v tej zadevi sodna preiskava. — Požar. Tovarna za vagoni v Hatvanu, ki je last neke ogrske družbe, je v plamenu. Dosedanja škoda znaša 200 000 K. — Pri požaru parnika »Peter I« v Nižem Novgorodu je zgorelo 54 oseb. — Samomor dveh sester V Berlinu sta skočili s tretjega nadstropja sestre Gutknecht ter obležali mrtvi. Eaja je bila učiteljica, druga slika rica. V smrt sta šli vsled bede. — Cesarjeva nagrada. Cesar je podelil postreščku Lauerju, ki je zgrabil blaznega Reicha v trenutku, ko je hotel napasti cesarja, 200 K. — Okrajni šolski nadzornik-poneverjalec Okrajni šolski nadzornik v Krakovu, Bieronski, je poveril 10 000 K uradnega denarja ter zbežal. Denar je zaigral na karte.

5000 frankov za fotografijo. Neko angleško društvo je obljubilo 5000 frankov za fotografijo divje srbske kraljice Drage, katere je bila krvave noči v spalnici. Na ti fotografiji so sledovi več udarcev s sabljo, ker so uporabi častniki mahali ne samo po kraljici Dragi, ampak tudi po fotografiji.

Bilka — vzrok smrti. V Heinburgu na Nemškem je neki delavec popravljal pot in postavil steklenico, v kateri je imel kavo, v travo kraj poti. Pozneje je popil kavo in ob enem mu je ušla v grlo tudi mala bilka, ki je bila padla v kavo, ne da bi je delavec opazil. Takoj drugi dan je čutil bolečine v grlu in se je obrnil do zdravnika, a bilo je že prepozno. Vrat mu je začel vedno bolj otekati in slednjič ga je otekline zadušila.

Ura smrti. Nek zdravnik je že pred leti opazoval, ob katerem času umre največ ljudi. Med 3000 pri katerih si je uro smrti zabeležil, je razvidel, da umre največ ljudi med 5 in 9. uro zjutraj, najmanj med 9 in 10. uro popoldne. Tudi med 10 in 3. uro podnevi ne umre mnogo ljudi. Splošno umre največ ljudi med 3 in 6. uro zjutraj. Nek drug zdravnik je 6000 ljudi, konstatiral, da je največ smrtnih slučajev od 1. do 8 ure popoldne, manj od 1. ure popoldne do polnoči. Slavni pariški fiziolog Charles Feró je dal v dveh pariških bolnicah uro smrti zaznamovati tekmo 10 let in končno ni pritrdil popolnoma dosedaj običajnemu mnenju. Zapazil je posebno, da je smrtna ura med 7 in 11. uro zvečer redkeja, nego ob drugih časih. Berolinski zdravnik Schneider je zabeležil v 57 000 slučajih smrtno uro in le pri tem prišel do zaključka, da največ ljudi umre od 4 in 7. uro zjutraj.

Zakaj izpadajo lasje? V nekem nemškem zdravniškem listu piše dr. Meissner: »Ze dvetisoč let se medicina prepira o pravem vzroku izpadanja las. Dve teoriji si stojita nasproti, dočim ena trdi, da je ta bolezen las nalezljiva, je druga mnenja, da lasje izpadajo le vsled nervoznosti. Po zahtidilih zdravnika dr. Jacqueta je v razmerju med zobovjem in lasmi vsakega človeka neka zveza. Mnogoštevilne preiskave so dognale, da imajo ljudje, katerim izpadajo pred časom lasje, slabe zobe ali vnetje v čeljustih,

Plemena, ki imajo posebno zdravo zobovje, kakor n. pr. zamorci, obdržijo tudi do najvišje starosti goste lase. Mogoče je seveda tudi, da vplivajo narobe lasje na zdravo zobovje.

Nesreča na potovanju. Klub kegljačev iz Tilsita je napravil nedavno daljši izlet v Memel. Vsi so bili zadovoljni in židane volje, le enega je preganjala nesreča. Ko so se v morju skopali, bili so vsi zadovoljni in glasni, le on je tiščal ustnici skupaj ter ni spregovoril besede. Vzrok njegovi molčljivosti je bilo to, ker so mu valovi odnesli — zobovje (seveda umetno). Potem je družba splezala na svetilnik. Tam gori je nastal veter ter odnesel brezobzornemu klubcu v morje. V bližnji gostilni so se kegljači krepčali ter sklenili, konec pota hoditi peš. Izkušeni mož je vsled tega podaril že kupljen vozni listek natakarju. Toda, ko so se zvečer hoteli peljati nazaj v Tilsit, je opazil nesrečnik, da je podaril natakarju mesto listka za zadnjo postajo, listek za celo vožnjo nazaj domov. Med potoma so ga začeli boleti zobje, v kljub temu, da so ležali »njegovim« zobjem na dnu morja. Gologlav se je bil namreč na nabrežju prehladil ter ga je trgalo po čeljustih. Že je mislil, da je konec njegovih nesreč, ko je prišla družba do domačih postaje. Skočil je z voza ter si zvinil nogo. V tolažbo za toliko usodo ga je klub imenoval svojim častnim članom.

Praznovorni Arabci. Štiri kilometre od Tunisa je pod skalnato goro vas Sidi Fathallah, ki ima ime po svetniku (Marabut), ki je tam bival. Temu svetniku je tudi posvečena kapela, v kateri se je samolastno naselil mlad, velik Arabec, ki se imenuje svetnikovega oskrbnika ter živi ob bogatih darovih, ki jih prinašajo bogati Arabci svetniku. Mož pa dela tudi čudeže. Nad kapelo se vzdiguje gladka kamenita plošča, kateri pripisujejo mlade Arabce posebno čudežno moč. Ako ne dobe v zakonu o rok, kar je po koranu hudičovo delo ter zakonski možje takih žen ne marajo, romajo v poznem mraku v balih baljah vrh plošče ter se drsajo po gleem trebuhu po skali navzdol do kapele, kjer biva lepi svetnikov učenec. In to redno pomaga, da se jim uslišijo vroče želje. Može brez otrok so vsi srečni, ako se grede njih zakonske polovice po plošči drsat. Še bolj vesel pa je Marabutov »apostelj«, že ve zakaj.

Dvoboj na cesti. V St. Louisu se je izvršil grozen boj med tremi stražniki na eni strani in nekim Robert Starksom in njegovim sinom na drugi strani. Zaradi nekih preprirov na kmetiji je nek farmer dal mlajšega Starksa aretirati. Ravno ko so ga hoteli redarji odpeljati, je prišel oče ter pomobil sinu nabasan revolver, češ, da naj si pomaga. Eden izmed policistov je bil ustrelen v trebuh. Slednjič se je j-tnik zgrudil. Toda njegov oče mu je strgal orožje iz rok ter rani še enega stražnika. Neki pomožni redar je nato ustrelil tudi njega in sicer ravno skozi srce, da je takoj na mestu obležal mrtev.

Ljubezniv zdravnik. Neki potnik pripoveduje o svojem potovanju v Afriko. Ko je prišla ladja v Monrovia, glavno mesto zamorske republike Liberia, priplul je državni zdravnik — seveda zamorec — na državni ladji, da preišče potnike. Vse se je balo, da bo postopal sekantno in natančno. Toda kako so se potniki začudili, ko je vsakega prav ponižno pozdravil. Vsk si je mislil: »Kako ljubezniv vladni organ.« Takoj pa izvleče zdravnik dva velika zavitka iz kovčka. Vsi so mislili: sedaj se začne natančno preiskavanje. Mož pa je zavoj razvil ter zelo prijazno vprašal angleško: »Izvolite razglednice, čestita gospoda!« Prodaja razglednic je namreč v Liberiji glavna praksa državnega zdravnika.

Književnost.

„Ljubljanski zvon“ ima v svojem avgustovem zvezku naslednjo vsebino: 1. P. Grošelj: Refleksi. Pesem. 2. Samo Vasiljev: Zorica. Črtica. 3. Ivan Prosek: Svidenje. Pesem. 4. Bogomil Vošnjak: Karel vitez Scherzer. (Konec.) 5. Jaroslavič: Moja njiva. Pesem. 6. Zofka Kvedrova: V hribih. Črtica. 7. A. Aškerc: Dva izleta na Rusko. (Dalje prihodnjič.) 8. Fr. Strnad: Hvaležnost in ljubezen. Črtica. 9. Dr. H. Dolenc: O gozdu in nekaterih njegovih ljudeh. (Dalje prih.) 10. A. Gradnik: Ob Krki. Pesem. 11. Podlimbarksi: Potresna povest. (Dalje prihodnjič.) 12. Književne novosti. 13. Glasba. Novi akordi. 14. Upodabljaljoča umetnost. Zofka Kvedrova: Umetniške razstave v Pragi. 15. Med revijami. — ič: „Kolo“. — e: V „Slavjanskem veku“. — a+e: „Slovanski Prehled“. — Dr. Fr. Ilešič: „Osveta“. 16. Splošni pregled. A—r: Novo umetniško društvo. — Prešernova veselica. — Abiturjentski

koncert. — b—: Polnegović Fr. f. — k: Nova Dvofakova opera. — i—: Husov spomenik. — a—: Glinkov spomenik.

Poziv na pretplatu. Predno dam u štampu literarno historičku študijo o Petru Preradoviću, koja će izići početkom mjeseca rujna na devet štampanih tabaka (160 str.) u velikom i ukusnom formatu. Cijena je knjizi u pretplati 1 K 50 f. a knjižaroka ča cijena biti 2 K. Knjiga će izaći samo u 300 egzemplara. Kako je ovo u hrv. literaturi prva obsežna študija o našem pjesniku prvaku, što izlazi u posebnoj knjizi, nadam se, da će steći dovoljan odziv. Pretplata se šalje na adresu: Zagreb — Prilaz, br. 23 — Branko Drechsler.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 31. julija. Angleški kralj Edvard pride koncem meseca avgusta na Dunaj obiskat cesarja Franca Jožefa I, potem pa pojde v Marijine vari.

Budimpešta 31. julija. Tudi danes so bili v zbornici burni prizori. Zbornica je sklenila, da do 10. avgusta ne bo imela seje, da more med tem parlamentarna komisija preiskati afero zastran podkupovanja poslancev.

Budimpešta 31. julija. Uradno potom korespondenčnega biró-a, se potrjuje, da je reški guverner grof Szapary posredovanjem svojega oskrbnika Ritterja in bivšega poslanca Dimesa poskusil podkupiti poslanca dr. Pappa. Istotako se uradno potrjuje, da je grof Szapary že demisioniral kot guverner Rške. Szapary je prav poseben prijatelj minisrskega predsednika grofa Khuena-Hedervarya. Korespondenčni urad tudi omenja, da so neki pustolovci „zapeljali“ grofa Szaparyja, da je poskusil Pappa podkupiti. Glavna priča v tej zadevi, ki bi vedela največ povedati, bi bil bivši poslanec Dimes, ki je pa pobegnil s svojo metreso proti Dunaju.

Bukarešta 31. julija. Tukajšnji listi poročajo, da je ruski diplomatični zastopnik v Sôfiji zagrozil voditeljem agitacije proti knezu Ferdinandu, da bo Rusija brezobzirno varovala svoje koristi na bolgarskem obrežju, če bi se zgodila v Bolgarski kaka sprememba. Vzlic tej grožnji — pravijo listi — se agitacija nadaljuje in je velik del častnikov udeležen pri zaroti proti knezu Ferdinandu.

Rim 31. julija. Pri včerajšnji seji kardinalske kongregacije je kardinal Gibbons jako ostro kritikoval politiko kardinala Rampolla, povdarjaje, da tako, kakor sedaj na Francoskem, se zgodi tudi na Španskem. Španski primas Saucha mu je odločno pritrdil. Sploh so pa kardinali, ki nimajo svojega sedeža v Rimu, prepričani, da je v kuriji zavladala velika desorganizacija, in da žive vaticanski krogi v popolni ignoranci glede dejanskih razmer med posamičnimi narodi.

Rim 31. julija. Konklave je bil danes inavguriran, dopoldne je bila maša. V konklavu bo vsega skupaj 260 oseb. Danes ob petih popoldne se zapre konklave. Prva volitev bo jutri ob 9 dopoldne, druga ob 3 popoldne. Sodi se, da bo volitev v nedeljo končana.

Madrid 31. julija. Republikanci so v raznih krajih Španske priredili demonstrativne shode v proslavo obletnice, kar je bil Mendizabal zaprl vse samostane.

Bratje Sokoli!

Slavnosti prilikom 25letnice Čitalnice v Šiški vdeležimo se polnočestvilno. Zbiramo se v nedeljo ob 1/2 3 uri pop. v telovadnici. Odhod skupno z drugimi narodnimi društvi ter z godbo na čelu je točno ob 3/3. uro. Na zdor!

Odbor.

Borzna poročila.

Ljubljanska

„Kreditna banka“ v Ljubljani.

Gradni kurzi dunaj. borze 31. julija 1903.

Naložbeni papirji.	Dinar	Bjago
4 1/2% majeva renta	100.30	100.50
4 1/2% srebrna renta	100.20	100.40
4 1/2% avstr. krona renta	100.65	100.85
4 1/2% zlatna	120.90	121.10
4 1/2% ogrska krona	99.15	99.35
4 1/2% zlatna	120.85	121.05
4 1/2% posojilo dežele Kranjske	99.75	100.75
4 1/2% posojilo mesta Spiljeta	100.—	—
4 1/2% Zadra	100.—	—
4 1/2% bos.-herc. žel. pos. 1902	101.10	102.10
4 1/2% češka dež. banka k. o.	99.70	99.90
4 1/2% zlat. pis. gal. d. hip. b.	99.60	100.55
4 1/2% pešt. kom. k. o. z	101.—	101.75
10% pr.	106.60	107.60
4 1/2% zlat. pis. innerst. hr.	101.—	102.—
4 1/2% ogr. centr.	100.50	101.—
4 1/2% deželne hranilnice	100.—	100.85
4 1/2% zlat. pis. ogr. hip. b.	100.—	101.—
4 1/2% obl. ogr. lokalne žo-	100.—	101.—
4 1/2% leznice d. dr.	100.—	101.—
4 1/2% češke ind. banke	100.—	101.—
4 1/2% prior. Trst-Porečok žel.	98.50	99.50
4 1/2% dolenskih železnice	99.50	99.75
4 1/2% juž. žel. kup. 1/2 %	304.75	306.75
4 1/2% av. pos. za žel. p. o.	100.60	101.30
Srečke		
Srečke od leta 1854	170.—	179.—
" " " 1860/1	183.0	185.50
" " " 1864	246.—	251.—
fizske	156.—	158.50
zemlj. kred. I. emisije	288.—	292.—
II.	277.—	281.50
ogrške hip. banke	259.—	263.—
srbske & frs. 100—	86.6	89.60
turške	121.50	122.50
Basilika	18.90	19.90
Kreditne	433.—	437.50
inomoške	83.—	87.—
Krakovske	79.—	82.—
Ljubljanske	72.—	75.50
Avstr. rud. križa	54.—	55.—
Ogr.	26.60	27.60
Rudolfove	68.—	72.—
Salcburške	63.—	62.—
Dunajske kom.	453.—	457.50
Delnice		
Južne železnice	81.50	82.50
Državne železnice	668.—	669.—
Avstro-ogrsko banke del.	1590.—	1598.—
Avstr. kreditne banke	661.50	662.50
Grške	730.50	731.50
Zinnostenske	261.—	262.—
Premogokop v Mostu (Brux)	645.—	650.—
Alpinske montan	365.75	366.75
Praške želez. ind. dr.	1610.—	1615.—
Rima-Murányi	455.—	457.—
Trboveljske prem. družbe	375.—	380.—
Avstr. orožne tovr. družbe	350.—	354.—
Češke sladkorne družbe	149.—	150.—
Valute.		
C. kr. cekin	11.33	11.38
20 franki	19.06	19.08
20 marke	23.48	23.54
Sovereigns	23.92	24.—
Marke	117.27	117.47
Laški bankovci	96.20	95.40
Rubli	262.50	263.50

Zitne cene v Budimpešti.

dne 31. julija 1903.

Termin.	za 50 kg	K
šesnica za oktober	50	7.25
" " maj 1904	50	7.48
oktober	50	6.10
Roruz	50	6.33
" " avgust	50	6.10
" " maj 1904	50	4.89
oktober	50	6.25

5 vinarjev višji.

Rogaški „Tempel-vrelec“ z vinom je nenavadno krepilen in pospešuje zdravje.

klinično in zdravniško priporočen, se je kot izvrstnega skazal pri scalični kislj diatezi, scaličnem gruču in sipl. Harn-Gries u. Sand) pri obistnih in mehurnih bolečinah, protinu, revmatizmu, želodčnih in črevesnih boleznih.

Ureja pretvor. Povspušuje gonjo na vodo. Posebno dober okus. Dobiva se po vseh lekarnah in trgovinah z mineralnimi vodami eventualno pri (1454-10)

razpošiljalnici mineralnih voda v Francovih varih.

Umri so v Ljubljani:

V deželni bolnici:
Dne 26. julija: Jurij Arko, 78 let, Paralysis cordis — Jožefa Perdan, gostija, 67 let, pljučnica.

Angeljnovi milo

z znamko

Marzeljsko (belo) milo.

(972-34)

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga zavarovalnica. Zlasti je ugodno zavarovanje na doživetje in smrt iz zmanjšujočimi se vplačili.

Vsak član ima po preteku petih let pravico do dividende.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306 m. Srednji srčni tlak 756 mm.

Juli	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Večrvi	Nebo
30	9. zv.	731.8	20.0	sl. jvzhod	oblačno
31.	7. zj.	731.4	15.0	sr. jvzhod	nevihta
	3. pop.	735.7	11.0	sl. sever	dež

Srednja včerajšnja temperatura 19.5°, normale: 19.3°. Mokrina v 24 urah: 6.9 mm.

Lepo stanovanje

s tremi sobami

se takoj odda.

Povpraša se pri J. J. Naglasu, Turjaški trg. (1970-1)

Za november-termin odda se stanovanje

obstoječe iz 3 sob, predsobe in priklitin. (1961-2)

Miklošičeva cesta št. 6.

Zdravilišče za nervozne, bolne vsled alkohola in okrepčanja potrebne.

(1500-18) Abstinenčni sanatorij „TANNHOF“ v Gratweinu štajersko.

Penzijska cena vključno s stroški za zdravljenje od 5 gl. višje. Mična, mirna lega. Pojasnila daje zastoj in franko ravateljstvo.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

C. kr. ravateljstvo drž. železnice v Bejaku.

Izvod iz voznega reda.

veljaven od dne 1. maja 1903. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Praga čez Trbiž. Ob 12. uri 24 m ponoči osebni vlak v Trbiž, Bejaka, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc na Dunaj via Amstetten. — Ob 5. uri zj. osebni vlak v Trbiž od 1. julija do 15. septembra ob nedeljah in praznikih. — Ob 7. uri 5 m zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Bejaka, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budjevice, Pizen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Bejaka Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 1. uri 40 min. popoldne osebni vlak v Lesce-Bled, samo ob nedeljah in praznikih od 31. maja. — Ob 3. uri 56 m popoldne osebni vlak v Trbiž, Bejaka, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curib, Genevo, Pariz, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budjevice, Pizen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago (direktni voz I in II. razr.), Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči osebni vlak v Trbiž, Bejaka, Franzensfeste, Inomost, Monakovo. (Direktni vozovi I. in II. razreda). — Praga v Novo mesto in v Kočevje. Osebni vlaki: Ob 7. uri 17 m zjutraj v Novomestu, Straža, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m popoldne istotako, ob 7. uri 8 m zvečer v Novo mesto, Kočevje. Prihod v Ljubljano juž. kol. Praga iz Trbiža. Ob 3. uri 28 m zjutraj osebni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo, Inomost (direktni vozovi I. in II. razreda), Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Ljubno, Celovec, Bejaka. — Ob 7. uri 12 m zjutraj osebni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 16 m dopoldne osebni vlak z Dunaja čez Amstetten, Prago (direktni vozovi I in II. razr.), Karlove vare, Heb, Marijine vare, Pizen, Budjevice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Genevo, Curib, Bregenc, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, St. Mohor, Pontabel. — Ob 4. uri 44 m popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthal, Bejaka, Celovca, Monakovega. Inomosta, Franzensfesta, Pontabla. — Ob 8. uri 51 m zvečer osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Bejaka, Celovca, Pontabla čez Selzthal iz Inomosta, čez Klein-Reifling iz Steyr, Lince, Budjevice, Pizna, Marijinih varov, Heba, Francovih varov, Prago, Lipskega. — Ob 8. uri 38 m zvečer osebni vlak iz Lesce-Bled samo ob nedeljah in praznikih od 31. maja. — Ob 10. uri 43 m ponoči osebni vlak iz Trbiža od 1. julija do 15. septembra, ob nedeljah in praznikih. — Praga iz Novega mesta in Kočevja. Osebni vlaki: Ob 8. uri 44 m zj. iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m zvečer istotako. — Odhod iz Ljubljane drž. kol. v Kamnik. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 7. uri 10 m in ob 10. uri 45 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — Prihod v Ljubljano drž. kol. iz Kamnika. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m zjutraj, ob 11. uri 6 m dopoldne, ob 6. uri 10 m in ob 9. uri 55 m zvečer samo ob nedeljah in praznikih. (1719)

Sprejme se takoj 50 delavcev

za kopanje vodovodnih jarkov proti dobremu plačilu.

Oglasiti se je pri inženirju gosp. G. Rumpel-u v Ribnici. (1949-3)

Muhe so zopet sitne!

Edina, vsaki zahtevi zadostna pravica za uničenje teh škodljivcev je amerišanski

„Tanglefoot“

En sam list jih vjame in obdrži do 2000. Dobi se v vseh trgovinah po 10 vinarjev list. (11-172)

Glavna zaloga za Kranjsko:

Edmund Kavčič v Ljubljani.

Mesečna soba

s posebnim vvhodom in s hrano se išče do 1. septembra.

Ponudbe sprejema upravništvo »Slov. Naroda«. (1971-1)

Učenec

se sprejme takoj (1965-1)

v tovarni za kruh in pecivo J. J. Kantz-a v Ljubljani, Rimska cesta št. 16.

Havra v New-York

samo 6 dni

vozijo zanesljivo najhitrejši brzoparniki

„Francoske prekomorske družbe“.

Edina

direktna in najkrajša črta.

Veljavne vozne liste in brezplačna pojasnila daje edino (2-16)

oblastveno potrjena potovalna pisarna

Ed. Šmarda

v Ljubljani, Dunajska cesta 6 blizu znane gostilne „pri Figovu“.

V dobro znani gostilni

„pri Katrineku“ v Lescah

toči se pristen „Colaričev cvilek“ in razna istrska in goriska vina ter izborna, vedno sveže Koslerjevo pivo. Ravno tam se dobivajo okusna gorka in mrzla jedila, kakor tudi

sobe za prenočišča po najnižjih cenah.

Postrežba točna in solidna. — Priporočata se

D. Komann. M. Zalar.

Café-Restavrant „ŠVICARIJA“.

Na splošno željo!

Vsako soboto in nedeljo

monakovsko pivo

v sodčkih iz pivovarne Jos. Sedlmayer-ja v Monakovem. (Frančiškansko Leist-pivo.)

Razven tega tudi najbolj znano

Koslerjevo carsko pivo.

Za mnogobrojni obisk prosi

Žric Novak, restavrat.

Za november-termin odda se stanovanje

obstoječe iz 3 sob, predsobe in priklitin, pripravno za pisarno.

Cigaletove ulice št. 3

tik deželne sodišča. 1962

V hiši št. 3, Šubiceve ulice se odda

(1948-2)

elegantno stanovanje

s 4 sobami, kopalno sobo i. t. d.

s 1. avgustom.

Pripomni se, da je ta hiša izven mestnega užitinskega davka.

Natančneje se izve pri F. Sučančič-u, Rimska cesta št. 20.

V novi hiši v Kolodvorski ulici v bližini državnega kolodvora v Spodnji Šiški

se oddajo poceni s 1. novembrom t. l.

lepa, prijazna

stanovanja

z uporabo kopalne sobe in vrta.

Pojasnila daje lastnik Karol Gregorič v Celju ali pa ravateljstvo kranjske stavbene družbe v Ljubljani. (1957-2)

Na poslano tvrdke F. M. Netschek, katere imejitelj je g. Filip Kassowitz, naznanjam, da imam jaz zoper to tvrdko nasprotno zahtevke, da se pa še ni izvršil obračun.

Ob enem pa javljam cenjenemu občinstvu, da sem že stopil v zvezo z

veliko tvrdko

tako, da mi bo mogoče

dobro blago po znatno znižanih cenah prodajati.

Oroslav Bernatovič.

(1954-2)